

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 13 dhjetor 2021
Nr.ref.:RK 1915/21

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI89/21

Parashtrues

Hekuran Sokoli

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjyimit të Gjykatës së Apelit,
PAKR.nr.4/21, të 16 shkurtit 2021**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Hekuran Sokoli, nga Prishtina, i cili gjendet në vuajtje të dënimit në Qendrën Korrektuese në Smrekonicë, i përfaqësuar në Gjykatën Kushtetuese nga babai i tij Shaban Sokoli (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës e konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [PAKR.nr.4/21], të 16 shkurtit 2021 të Gjykatës së Apelit të Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kësaj kërkesë është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes së cilit, sipas pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, i janë shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta)

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji), si dhe në rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 14 maj 2021, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 17 maj 2021, bazuar në paragrafin 5 të nenit 114 [Përbërja dhe Mandati i Gjykatës Kushtetuese] të Kushtetutës dhe rregullit 12 (Zgjedhja e Kryetarit dhe e Zëvendëskryetarit) të Rregullores së punës, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani u zgjodh Kryetare e Gjykatës Kushtetuese. Bazuar në paragrafin (4) të Rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, u përcaktua që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani, detyrën e Kryetares së Gjykatës e merr pas përfundimit të mandatit të Kryetares aktuale të Gjykatës Arta Rama-Hajrizi, më 26 qershor 2021.
7. Më 18 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Selvete Gërxhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi (anëtarë)
8. Më 25 maj 2021, bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 9 (Përfundimi i mandatit para kohës) të Ligjit dhe rregullit 7 (Dorëheqja e gjyqtarëve) të Rregullores së Punës, gjyqtari Bekim Sejdiu paraqiti dorëheqjen e tij nga pozita e gjyqtarit pranë Gjykatës Kushtetuese.
9. Më 31 maj 2021, Kryetarja e Gjykatës, Arta Rama-Hajrizi, me Vendimin nr. KK 66/21 përcaktoi që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani të caktohej kryesuese e Kolegjeve shqyrtuese në rastet në të cilët ajo ishte caktuar anëtare e Kolegjit, përfshirë edhe rastin aktual.

10. Më 26 qershor 2021, bazuar në paragrafin (4) të rregullit 12 të Rregullores së punës dhe Vendimit të Gjykatës KK-SP 71-2/21, gjyqtarja Gresa Caka-Nimani mori detyrën e Kryetares së Gjykatës, ndërsa bazuar në pikën 1.1 të paragrafit 1 të nenit 8 (Përfundimi i mandatit) të Ligjit, Kryetarja Arta Rama-Hajrizi përfundoi mandatin e Kryetares dhe të gjyqtarës së Gjykatës Kushtetuese.
11. Më 28 qershor 2021, Kryetarja e Gjykatës, Gresa Caka-Nimani, me Vendimin nr. K.SH.KI 89/21 për zëvendësimin e gjyqtarëve në kolegji shqyrtues, përcaktoi që gjyqtarja Gresa Caka-Nimani të caktohej anëtare në kolegji shqyrtues në vend të gjyqtarës Arta Rama-Hajrizi.
12. Më 6 shtator 2021, Gjykata njoftoi avokatin Murat Demolli (i cili fillimisht figuronte si përfaqësues i parashtruesit të kërkesës) për regjistrimin e kërkesës si dhe i kërkoi autorizimin për përfaqësim të parashtruesit të kërkesës.
13. Më 21 shtator 2021, Gjykata pranoi një parashtrësë nga parashtruesi i kërkesës përmes së cilës njoftoi Gjykatën se e autorizon babain e tij Shaban Sokolin si përfaqësues të tij në procedurë para Gjykatës.
14. Më 18 tetor 2021, Gjykata e njoftoi parashtruesin e kërkesës për regjistrimin e kërkesës si dhe i kërkoi konfirmim se qëndronte pranë kërkesës së dorëzuar në Gjykatë si dhe kërkoi konfirmimin për autorizim.
15. Më 22 tetor 2021, Gjykata pranoi parashtrësën e parashtruesit të kërkesës përmes së cilës konfirmoi autorizimin për përfaqësim të tij nga babai, Shaban Sokoli, në procedurë para Gjykatës.
16. Më 4 nëntor 2021, Gjykata e njoftoi Gjykatën e Apelit për regjistrimin e kërkesës.
17. Më 25 nëntor 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarës raportuese dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

18. Më 27 shkurt 2017, Prokuroria Themelore në Prishtinë (në tekstin e mëtejshëm: Prokuroria Themelore) ngriti Aktakuzën [PP/I.nr.617/2016] kundër parashtruesit të kërkesës, për shkak të dyshimit të bazuar se ka kryer veprën penale "*Vrasje në tentativë*" nga neni 178 lidhur me nenin 28 të Kodit Penal të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejshëm: KPRK) dhe "*Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve*" nga paragrafi 1 i nenit 374 të KPRK-së, pasi që në shtëpinë e parashtruesit të kërkesës, ky i fundit pas një fjalosje kishte plagosur me armë zjarri personin L.SH.
19. Më 11 dhjetor 2019, Gjykata Themelore në Prishtinë (në tekstin e mëtejshëm: Gjykata Themelore) përmes Aktgjykimit [PKR.nr.74/2017] e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprave penale "*Lëndim i lehtë trupor*" nga paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së dhe "*Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve*" nga paragrafi 1 i nenit 374 të KPRK-së. Parashtruesit të kërkesës i ishte shqiptuar dënimi me

burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti për veprën penale “*Lëndimi i lehtë trupor*” dhe dënimi me gjobë në shumë prej 2000 (dy mijë) eurosh për veprën penale “*Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve*”. Për sa i përket ekzekutimit të dënimit me burgim, Gjykata Themelore kishte vendosur që për shkak të detyrimeve të parashtruesit të kërkesës, ekzekutimi i dënimit do të bëhej në gjysmë liri. Gjykata Themelore në arsyetim të Aktgjykimit të saj theksoi se ishin marrë parasysh rrethanat lehtësuese siç ishin pranimi i fajësisë për veprën penale “*Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve*” nga paragrafi 1 të nenit 374 të KPRK-së, sjellja e të akuzuarit para dhe pas kryerjes së veprës penale si dhe e kaluara e tij penale.

20. Më 3 mars 2020, Gjykata e Apelit duke vepruar në bazë të ankesës, përmes Aktvendimit [PAKR.nr.39/2020] anuloi Aktgjykimin [PKR.nr.74/2017] e Gjykatës Themelore dhe ktheu çështjen në rigjykim, duke sugjeruar që në rastin konkret marrë parasysh rrethanat e rastit, të bëhet administrimi i sërishëm i provave për të vërtetuar se a ka të bëjë me veprën penale “*Lëndim i lehtë trupor*” nga paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së apo me “*Vrasje në tentativë*” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së. Më tutje, Gjykata e Apelit në arsyetim theksoi se edhe dënimi i cili i ishte shqiptuar parashtruesit të kërkesës, shqiptohej vetëm për vepra të lehta penale.
21. Më 26 nëntor 2020, Gjykata Themelore duke vepruar në rigjykim përmes Aktgjykimit [PKR.nr.181/2020] e shpalli fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprave penale “*Lëndim i lehtë trupor*” nga paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së dhe “*Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve*” nga paragrafi 1 i nenit 374 të KPRK-së. Parashtruesit të kërkesës iu shqiptua dënimi me burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti për veprën penale “*Lëndim i lehtë trupor*” dhe dënim me gjobë në shumë prej 2000 (dymijë) eurosh për veprën penale “*Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve*”. Përkitazi me kualifikimin e veprës penale, Gjykata Themelore vendosi të ri-kualifikojë veprën penale si “*Lëndim i lehtë trupor*” bazuar në dëshminë e të akuzuarit dhe të dëshmitares si dhe rrethanave faktike të rastit. Ndërkaq, sa i përket konstatimit në Aktvendimin [PAKR.nr.39/2020] e Gjykatës së Apelit lidhur me shqiptimin e dënimit të gjysmë lirisë për vepra të lehta penale, Gjykata Themelore theksoi se neni 61 i KPRK-së mbi gjysmë lirinë nuk parasheh që ky dënim mund të shqiptohet vetëm për vepra të lehta penale.
22. Më 18 dhjetor 2020, Prokuroria Themelore paraqiti ankesën [PP.I.nr.617/2016] në Gjykatën e Apelit kundër Aktgjykimit të lartpërmendur të Gjykatës Themelore, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, shkelje të Kodit Penal dhe vendimit mbi sanksionin penal, me propozimin që Gjykata e Apelit të aprovojë ankesën dhe *aktgjykimin e ankimuar ta abrogojë dhe të njëjtin ta ndryshojë në pajtim me provat e paraqitura në këtë ankesë*.
23. Në një datë të paspecifikuar, parashtruesi i kërkesës dorëzoi përgjigje në ankesën e Prokurorisë Themelore pranë Gjykatës së Apelit, duke i propozuar refuzimin e ankesës si të pabazuar dhe vërtetimin e aktgjykimit të ankimuar.

24. Më 16 shkurt 2021, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit [PAKR.nr.4/21] aprovoi pjesërisht ankesën e Prokurorisë Themelore, duke ndryshuar Aktgjykimin [PKR.nr.181/20] e Gjykatës Themelore sa i përket cilësimit të veprës penale dhe vendimit mbi dënimin, ashtu që Gjykata e Apelit gjeti se përmbushen elementet e veprës penale “*Vrasje në tentativë*” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së, duke i shqiptuar dënim me burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti e 3 (tre) muaj, ndërsa pjesën tjetër të Aktgjykimit të Gjykatës Themelore e vërtetoi.
25. Përkitazi me pretendimet specifike ankimore të Prokurorisë Themelore dhe përgjigjes në ankesë të parashtruesit të kërkesës, Gjykata e Apelit konstatoi se Aktgjykimi i ankimuar nuk është i përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale, mirëpo, vlerësoi se gjykata e shkallës së parë gabimisht kishte konstatuar se veprimet e të akuzuarit përbënin veprën penale “*Lëndim i lehtë trupor*”. Në këtë kontekst, Gjykata e Apelit vlerësoi si të bazuar pretendimin e Prokurorisë Themelore se rikualifikimi i veprës penale nga gjykata e shkallës së parë nuk ishte në pajtim me gjendjen faktike, përkatësisht dëshmitë e të dëmtuarit dhe dëshmitares, pasi që në veprimet e parashtruesit të kërkesës pasqyrohen të gjitha elementet e veprës penale “*Vrasje në tentativë*” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së. Në konstatimin se parashtruesi i kërkesës kishte vepruar me dashje për të privuar nga jeta të dëmtuarin, Gjykata e Apelit vlerësoi se “...edhe pse e ka ditur që e kishte qëlluar me armë zjarri, ai del nga shtëpia e tij dhe e merr veturën e të dëmtuarit me qëllim për të ikur nga vendi i ngjarjes, çka rezulton se i akuzuari ishte i vetëdijshëm për veprimet dhe pasojat që i kishte shkaktuar me përdorimin e armës në drejtim të dëmtuarit L.SH.”.
26. Pretendimin ankimor të Prokurorisë Themelore për sanksionin penal, Gjykata e Apelit e vlerësoi si të bazuar duke konsideruar se dënimi i shqiptuar nga gjykata e shkallës së parë nuk është në proporcion me rrezikshmërinë shoqërore të veprës penale dhe se ishin mbivlerësuar rrethanat lehtësuese me rastin e shqiptimit të llojit dhe lartësisë së dënimit.
27. Më 15 mars 2021, parashtruesi i kërkesës paraqiti ankesë në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit [PAKR. nr. 4/21] të Gjykatës së Apelit duke pretenduar se nuk ishin analizuar të gjitha dëshmitë dhe padrejtësisht ishte ngarkuar me veprën penale “*Vrasje në tentativë*” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së. Parashtruesi i kërkesës përmes ankesës kërkoi që çështja e tij të kthehej në rigjykim.
28. Më 22 prill 2021, Gjykata Supreme, përmes Aktvendimit PA.II. nr. 2/2021, hodhi si të palejueshme ankesën e parashtruesit të kërkesës, duke konstatuar se: “*ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit mund të paraqitet në Gjykatën Supreme të Kosovës në rastin kur Gjykata e Apelit e ndryshon aktgjykimin lirues të Gjykatës Themelore ose e zëvendëson me aktgjykim dënues për të akuzuarin ose kur me aktgjykimin e Gjykatës Themelore, ose Gjykatës së Apelit i është shqiptuar dënimi me burg të përjetshëm*”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

29. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës pretendon se atij i janë shkelur të drejtat e garantuara me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës.
30. Parashtruesi i kërkesës fillimisht pretendon se Gjykata e Apelit gabimisht i ka vlerësuar rrethanat vendimtare lidhur me rastin. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata e Apelit me rastin e rikualifikimit të veprës penale *“Vrasje në tentativë”*, për të cilën parashtruesi i kërkesës pretendon se padrejtësisht i është ngarkuar, nuk ka analizuar në detaje të gjitha dëshmitë; nuk janë marrë për bazë rrethanat në të cilat është kryer vepra penale, rrethanat lehtësuese.
31. Parashtruesi i kërkesës më tej pretendon se: *“Gjykata e Apelit po ashtu e ka ndryshuar aktgjykimin e shkallës së parë sa i përket vendimit për dënim, kështu duke ma pamundësuar mua si mbajtës i familjes që dënimin me burgim ta kryej në gjysmë-liri për shkak të detyrimeve”*
32. Për sa i përket pretendimit për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, parashtruesi i kërkesës thekson se Gjykata e Apelit ka shpërfillur dëshmitë që tregojnë se nuk ka pasur për qëllim privimin nga jeta të të dëmtuarit, por vetëm largimin e tij nga shtëpia e tij, me rastin e kualifikimit të veprës penale si *“Vrasje në tentativë”* dhe nuk i ka marrë në konsideratë nenet 12 [Mbrojtja e nevojshme] dhe 30 [Heqja dorë vullnetare] të KPRK-së.
33. Parashtruesi i kërkesës i drejtohet Gjykatës me pretendimin se veprën penale nuk e ka kryer me dashje dhe vullnet por në gjendje të tronditjes së fortë mendore e në vetëmbrojtje si dhe kërkon nga Gjykata që të merren në konsideratë nenet 12 [Mbrojtja e nevojshme] dhe 30 [Heqja dorë vullnetare] të KPRK-së.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 31

[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.

[...]

Konventa Evropiane e të Drejtave të Njeriut

Neni 6 (E drejta për një proces të rregullt)

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtonte interesat e drejtësisë.

[...]

Kodi Nr. 04/L-082 Penal i Republikës së Kosovës

Neni 12 Mbrojtja e nevojshme

1. Vepra e kryer në mbrojtje të nevojshme nuk është vepër penale.
2. Mbrojtja e nevojshme është mbrojtja e cila është e domosdoshme për të zbrapsur sulmin e kundërligjshëm, real dhe të atëcastshëm ndaj vetes ose personit tjetër me kusht që karakteri i mbrojtjes të jetë në proporcion me shkallën e rrezikut që paraqet sulmi.
3. Disproporcioni ndërmjet sulmit dhe zbrapsjes së sulmit konsiderohet tejkalim i kufijve të mbrojtjes së nevojshme.
4. Kryesi i cili i tejkalon kufijtë e mbrojtjes së nevojshme mund të dënohet më lehtë. Nëse kryesi tejkalon kufijtë për shkak të tronditjes së fortë apo frikës së shkaktuar nga sulmi, ai mund të lirohet nga dënimi.

Neni 28 Tentativa

1. Kushdo që me dashje ndërmerr veprime për kryerjen e veprës penale por vepra nuk është kryer ose elementet e veprës penale nuk janë realizuar, konsiderohet se ka tentuar të kryejë vepër penale.
2. Tentativa për të kryer vepër penale për të cilën mund të shqiptohet dënimi me tre ose më shumë vjet burgim dënohet. Tentativa për të kryer ndonjë tjetër vepër penale dënohet vetëm nëse shprehimisht parashihet me ligj.
3. Personi që tenton të kryejë vepër penale dënohet si të kishte kryer veprën penale, por dënimi mund të zbutet.

Neni 188

Lëndim i lehtë trupor

1. *Kushdo që personit tjetër i shkakton lëndim të lehtë trupor, i cili rezulton në:*
 - 1.1. *dëmtimin e përkohshëm ose dobësimin e një organi apo pjese të trupit të personit tjetër;*
 - 1.2. *zvogëlimin e përkohshëm të aftësisë së personit tjetër për të punuar;*
 - 1.3. *shëmtimin e përkohshëm të personit tjetër; ose*
 - 1.4. *dëmtimin e përkohshëm të shëndetit të personit tjetër, dënohet me gjobë ose me burgim deri në një (1) vit.*
2. *Kur vepra penale nga paragrafi 1. i këtij neni kryhet me armë, mjet të rrezikshëm apo me ndonjë send tjetër që mund të shkaktojë lëndim të rëndë trupor ose dëmtim të rëndë të shëndetit, kryesi dënohet me burgim deri në tre (3) vjet.*
[...]

Neni 374

Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve

1. *Kushdo që mban në pronësi, kontrollon ose posedon armë në shkelje me ligjin e zbatueshëm lidhur me armë të tilla, dënohet me gjobë deri në shtatë mijë e pesëqind (7.500) Euro ose me burgim deri në pesë (5) vjet.*
[...]

Kodi Nr. 04/L-123 i Procedurës Penale i Republikës së Kosovës

Neni 407

Ankesa në Gjykatën Supreme kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit

1. *Ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit mund të paraqitet në Gjykatën Supreme të Kosovës në rastin kur Gjykata e Apelit e ndryshon aktgjykimin lirues të gjykatës themelore dhe e zëvendëson me aktgjykim dënues për të akuzuarin ose kur me aktgjykimin e Gjykatës Themelore, ose Gjykatës së Apelit i është shqiptuar dënimi me burg të përjetshëm.*
[...]

Pranueshmëria e kërkesës

34. *Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara me Kushtetutë, të parapara me Ligj dhe të parashikuara më tej me Rregullore të punës.*
35. *Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 të Kushtetutës, i cili përcakton:*

“7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

36. Në vazhdim, Gjykata shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen në Ligj. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

*Neni 47
[Kërkesa individuale]*

1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individi mund ta ngritë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

*Neni 48
[Saktësimi i kërkesës]*

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

*Neni 49
[Afatet]*

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor [...]”

37. Për sa i përket përmbushjes së kriterëve të pranueshmërisë, siç janë cekur më lart, Gjykata vlerëson se parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesën në cilësinë e palës së autorizuar, duke e kontestuar një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit, [PAKR.nr.4/2021], të 16 shkurtit 2021, pasi që ka shteruar mjetet juridike.
38. Gjykata rikujton se parashtruesi i kërkesës, pas pranimi të Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, ka parashtruar ankesë pranë Gjykatës Supreme, e cila u hodh poshtë si e palejuar. Rrjedhimisht, si “vendim i fundit” konsiderohet Aktgjykimi i Gjykatës së Apelit, meqenëse janë shqyrtuar edhe meritat e rastit. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu i ka qartësuar të drejtat dhe liritë themelore që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit të përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.
39. Gjykata i referohet edhe rregullit 39 të Rregullores së punës, i cili përcakton:
- “(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”*
40. Gjykata rikujton se rregulli i lartcekur, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së dhe praktikën gjyqësore të Gjykatës, i mundëson kësaj të fundit, që të shpallë kërkesa të papranueshme për arsye që ndërlidhen me meritat e një

rasti. Më saktësisht, bazuar në këtë rregull, Gjykata mund të shpallë një kërkesë të papranueshme bazuar në dhe pas vlerësimit të meritave të saj, përkatësisht nëse e njëjta vlerëson se përmbajtja e kërkesës është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, siç është përcaktuar në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës (shih, rastin K104/21, parashtruese *Nexhmije Makolli*, Aktvendim për papranueshmëri, i 12 majit 2021, paragrafi 26, shih, gjithashtu, rastin K175/20, parashtruese *Agjencia Kosovare e Privatizimit*, Aktvendim për papranueshmëri, i 27 prillit 2021, paragrafi 37).

41. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së por edhe të Gjykatës, një kërkesë mund të shpallet e papranueshme si *“qartazi e pabazuar”* në tërësinë e saj ose vetëm përkitazi me ndonjë pretendim specifik që një kërkesë mund të ngërthejë. Në këtë drejtim, është më e saktë t’iu referohet të njëjtave si *“pretendime qartazi të pabazuara”*. Këto të fundit, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, mund të kategorizohen në katër grupe të veçanta: (i) pretendime që kualifikohen si pretendime *“të shkallës së katërt”*; (ii) pretendime që kategorizohen me një *“mungesë të dukshme ose evidente të shkëljes”*; (iii) pretendime *“të pambështetura apo të paarsyetuara”*; dhe në fund, (iv) pretendime *“konfuze dhe të paqarta”*. Këtë koncept të papranueshmërisë mbi bazën e një kërkesë të vlerësuar si *“qartazi e pabazuar”*, dhe specifikat e katër kategorive të lartcekura të pretendimeve të kualifikuara si *“qartazi të pabazuara”* të zhvilluara përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, Gjykata i ka përvetësuar edhe në praktikën e saj gjyqësore përfshirë por duke mos u kufizuar në rastet K140/20 me parashtrues *Sadik Gashi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 20 janarit 2021; K163/18, me parashtrues *Kujtim Lleshi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 24 qershorit 2020; dhe K121/21, me parashtrues, *Asllan Meka*, Aktvendim për papranueshmëri, i 28 prillit 2021).
42. Në këtë kontekst, dhe në vazhdim, për të vlerësuar pranueshmërinë e kërkesës, përkatësisht, për të vlerësuar në rrethanat e këtij rasti nëse kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese, Gjykata, fillimisht, do të rikujtojë thelbin e rastit që ngërthen kjo kërkesë dhe pretendimet përkatëse të parashtruesit të kërkesës, në vlerësimin e të cilave, Gjykata do të aplikojë standardet e praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilat, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, ajo është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
43. Gjykata rikujton se esenca e rastit ndërlidhet me faktin se Gjykata Themelore kishte shpallur fajtor parashtruesin e kërkesës për kryerjen e veprave penale *“Lëndim i lehtë trupor”* nga paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së dhe *“Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve”* nga paragrafi 1 i nenit 374 të KPRK-së. Më pas, Gjykata e Apelit anuloi Aktgjykimin e lartcekur dhe ktheu çështjen në rigjykim. Pas kthimit në rigjykim të rastit, Gjykata Themelore vendosi njësoj si herën e parë duke e shpallur parashtruesin e kërkesës fajtor për veprat penale *“Lëndim i lehtë trupor”* nga paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së dhe *“Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve”* nga paragrafi 1 të nenit 374 të KPRK-së. Kundër këtij Aktgjykimi, Prokuroria Themelore parashtroi ankesë pranë Gjykatës së Apelit. Gjykata e Apelit,

aprovoi pjesërisht ankesën e Prokurorisë Themelore, duke ndryshuar Aktgjykimin e Gjykatës Themelore vetëm sa i përket cilësimit të veprës penale dhe vendimit mbi dënimin, ashtu që Gjykata e Apelit vlerësoi se përmbushen elementet e veprës penale “*Vrasje në tentativë*” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së, duke i shqiptuar dënim me burgim në kohëzgjatje prej 1 (një) viti e 3 (tre) muaj. Kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës dorëzoi ankesë pranë Gjykatës Supreme e cila u hodh si e palejueshme nga ana e Gjykatës Supreme.

44. Gjykata rikujton se konstatimin e Gjykatës së Apelit, parashtruesi i kërkesës e konteston para Gjykatës, duke pretenduar në esencë, shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, sepse sipas tij gabimisht është vërtetuar gjendja faktike, duke u shpërfillur dëshmitë dhe pa u marrë parasysh nenet e tjera relevante.
45. Fillimisht, Gjykata rikujton se pretendimet të cilat parashtruesi i kërkesës i ngritë në Gjykatë, të njëjtat i ka ngritur edhe para gjykatave të rregullta dhe që kanë të bëjnë kryesisht me konstatim të gabuar të gjendjes faktike, duke pretenduar se ai nuk e ka kryer me dashje dhe me qëllim veprën penale, për të cilën është dënuar.
46. Lidhur me këtë, Gjykata, fillimisht, rikujton se Gjykata Kushtetuese nuk ka juridiksion për të vendosur nëse një parashtrues i kërkesës ka qenë fajtor për kryerjen e veprës penale apo jo. Ajo nuk ka as juridiksion për të vlerësuar nëse gjendja faktike është vërtetuar në mënyrë të drejtë apo për të vlerësuar nëse gjyqtarët e gjykatave të rregullta kanë pasur dëshmi të mjaftueshme për të përcaktuar fajësinë e një parashtruesi të kërkesës (shih, në këtë drejtim, ndër të tjera, rastet e Gjykatës KI128/18, parashtrues *Shoqëria Aksionare Limak Kosovo International Airport S.H.A., “Adem Jashari”*, Aktvendim i 28 qershorit 2019, paragrafi 55; KI62/19, parashtrues *Gani Gashi*, Aktvendim për papranueshmëri, i 19 dhjetorit 2019, paragrafët 56-57; KI110/19, parashtrues *Fisnik Baftijari*, Aktvendim për papranueshmëri, i 7 nëntorit 2019, paragrafi 40).
47. Në këtë kontekst, Gjykata në kuadër të pretendimeve për shkeljen e nenit 31 shqyrton nëse procedurat në gjykatat e rregullta, shikuar në tërësinë e tyre, janë zhvilluar në mënyrë të tillë që parashtruesi i kërkesës të ketë pasur një gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih, *inter alia*, rastin *Edwards kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 13071/87, Raporti i Komisionit Evropian për të Drejtat e Njeriut, miratuar më 10 korrik 1991, shih, gjithashtu rastin e Gjykatës KI110/19, cituar më lart, paragrafi 41).
48. Në rastin konkret, Gjykata gjen se parashtruesi i kërkesës e konsideron problematike pikërisht faktin se Gjykata e Apelit e ka dënuar për një vepër penale pa analizuar të gjitha dëshmitë, konkretisht ato që sipas tij tregojnë se ai nuk ka pasur për qëllim që të lëndojë të dëmtuarin por ta largojë nga shtëpia e tij, si dhe pa zbatuar dispozitat e tjera relevante ligjore. Rrjedhimisht, parashtruesi i kërkesës konsideron se në këtë mënyrë është shkelur neni 31 i Kushtetutës.
49. Gjykata, duke i ndërlidhur pretendimet e parashtruesit të kërkesës me faktet e rastit konkret, gjen se për Gjykatën nuk është i kontestueshëm fakti se

parashtruesi i kërkesës e ka kryer veprën penale “Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve” nga paragrafi 1, neni 374 i KPRK-së, meqenëse ai vetë në gjykatën e shkallës së parë e ka pranuar fajësinë. Në ndërlidhje me pretendimin se në veprimet e tij ekzistojnë elementet e veprës penale nga paragrafi 2 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së “Lëndim i lehtë trupor” siç është vendosur nga Gjykata Themelore dhe jo të veprës penale “Vrasje në tentativë” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së, për të cilën është dënuar nga Gjykata e Apelit, për parashtruesin e kërkesës është i kontestueshëm kualifikimi i veprës, i cili, sipas tij, është i gabuar dhe i padrejtë.

50. Gjykata vëren se Gjykata e Apelit, pas analizimit të të gjitha provave lidhur me rastin konstatoi se parashtruesi i kërkesës është fajtor për veprën penale “Vrasje në tentativë” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së si dhe “Mbajtja në pronësi, kontroll ose posedim të paautorizuar të armëve” nga paragrafi 1 i neni 374 të KPRK-së.
51. Gjykata vëren se Gjykata e Apelit konkludoi se Aktgjykimi i ankimuar i Gjykatës Themelore nuk ishte përfshirë me shkelje esenciale të dispozitave të procedurës penale. Sidoqoftë, Gjykata e Apelit vlerësoi se gjykata e shkallës së parë gabimisht kishte ardhur në përfundim se në veprimet e të akuzuarit formoheshin elementet e veprës penale “Lëndim i lehtë trupor” nga paragrafi 3 lidhur me paragrafin 1 të nenit 188 të KPRK-së, e jo të veprës penale “Vrasje në tentativë” nga neni 178 lidhur me nenin 28 të KPRK-së. Në arsyetimin e Gjykatës së Apelit, ndër tjerash, u theksua se rikualifikimi i veprës penale që ishte bërë nga gjykata e shkallës së parë nuk ishte në përputhje me gjendjen faktike të rastit, posaçërisht me dëshminë e të dëmtuarit dhe të dëshmitares. Në këtë aspekt, Gjykata e Apelit gjeti se nga rrethanat faktike është vërtetuar se i akuzuari ka vepruar me dashje për të privuar nga jeta të dëmtuarin dhe ishte i vetëdijshëm për veprimet dhe pasojat që kishte shkaktuar marrë parasysh faktin që pasi që e kishte qëlluar me armë zjarri të dëmtuarin kishte ikur nga vendi i ngjarjes.
52. Prandaj, Gjykata, në dritën e asaj që u tha më lart, konsideron se Gjykata e Apelit gjatë procedurës i është përmbajtur parimeve të së drejtës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm, siç parashikohet me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe se ka vepruar në frymën e dispozitave përkatëse të KPRK-së gjatë përcaktimit dhe kualifikimit të veprës, dhe nga kjo gjithashtu mund të konkludohet se nuk ka pasur shkelje të KPRK-së, siç pretendon parashtruesi i kërkesës në kërkesë, me rast të mos-konsiderimit të neneve 12 dhe 30 të KPRK-së.
53. Gjykata rrjedhimisht konstaton se parashtruesi i kërkesës i ka pasur përfitimet e procedurës kontradiktore; ai ka pasur mundësi që në fazat e ndryshme të procedurës të paraqesë pretendimet dhe provat të cilat i ka konsideruar si të rëndësishme për rastin e tij; e ka pasur mundësinë për t'i kundërshtuar në mënyrë efektive pretendimet dhe provat e paraqitura nga pala kundërshtare; gjykatat e rregullta i kanë dëgjuar dhe shqyrtuar të gjitha pretendimet e tij, të cilat, shikuar objektivisht, kanë qenë të rëndësishme për zgjidhjen e lëndës; arsyet faktike dhe juridike për vendimin e kundërshtuar janë paraqitur në detaje, prandaj, procedura, shikuar në tërësi, ishte e drejtë (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimin e GJEDNJ-së të 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër*

Spanjës, nr. 30544/96, paragrafët 29 dhe 30; shih, gjithashtu, rastin e Gjykatës KI22/19, parashtrues *Sabit Ilazi*, Aktvendim i 7 korrikut 2019, paragrafi 42; si dhe rastin e Gjykatës KI128/18, cituar më lart, paragrafi 58).

54. Prandaj, Gjykata vëren se arsyetimi i Gjykatës së Apelit, duke iu referuar përgjigjes në ankesë të parashtruesit të kërkesës lidhur me vërtetimin e Aktgjykimit të ankimuar, është i qartë dhe, pas shqyrtimit të të gjitha procedurave, Gjykata gjithashtu konstaton se procedurat në gjykatat e rregullta nuk kanë qenë të padrejta apo arbitrare (shih, Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Pekinel kundër Turqisë*, të 18 marsit 2008, nr. 9939/02, paragrafi 55, shih, gjithashtu, në këtë aspekt, ndër të tjera, rastin e Gjykatës KI22/19, cituar më lart, paragrafi 43).
55. Përfundimisht, Gjykata konkludon se pretendimet e parashtruesit të kërkesës për shkelje të së drejtës për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, për shkak të vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike dhe interpretimit dhe zbatimit të gabuar të ligjit në fuqi me rastin e kualifikimit të veprës penale janë (i) pretendime që kualifikohen si pretendime të “*shkallës së katërt*”; dhe si të tilla, këto pretendime të parashtruesit të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese, siç përcaktohet në paragrafin (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 39 (2) të Rregullores së punës, më 25 nëntor 2021, njëzëri

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T’UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky aktvendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxhalli-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani

